

Залучення стейкхолдерів до роботи освітніх закладів, співпраця з громадськістю, роботодавцями та іншими зацікавленими сторонами важлива для забезпечення відповідності освіти потребам суспільства і ринку праці. Професійна та вища освіта в умовах євроінтеграції має бути спрямована на формування висококваліфікованих фахівців, які можуть конкурувати на світовому ринку праці, а також на розвиток суспільства та інновацій. Успіх цього процесу вимагає спільних зусиль уряду, навчальних закладів і громадськості для досягнення спільних цілей.

Формування якості професійної та вищої освіти в умовах євроінтеграції є важливим завданням для багатьох країн, особливо для тих, які прагнуть адаптувати свою освітню систему до європейських стандартів та підвищити конкурентоспроможність своїх випускників на міжнародному ринку праці.

Забезпечення якості професійної та вищої освіти в умовах євроінтеграції є важливою задачею для багатьох країн, включаючи Україну. Євроінтеграція передбачає гармонізацію освітніх стандартів та підвищення конкурентоспроможності випускників на міжнародному ринку праці. Уряд повинен створити систему акредитації для вищих навчальних закладів та програм. Акредитація гарантує, що навчальні програми відповідають міжнародним стандартам і якісно підготовлюють студентів. При цьому, акредитаційні органи повинні мати незалежний статус та високий рівень професійної компетентності.

Важливим елементом євроінтеграції є співпраця з міжнародними університетами та організаціями. Міжнародні обміни студентів та викладачами, спільні дослідницькі проекти та подібні ініціативи сприяють підвищенню якості освіти. Викладачі повинні мати можливість підвищувати свою кваліфікацію та отримувати досвід від міжнародних колег. Це допомагає підтримувати актуальність навчальних програм та методів навчання.

Системи моніторингу та оцінки якості освіти повинні бути об'єктивними та надійними. Вони дозволяють виявляти проблеми та недоліки та вчасно реагувати на них. Роботодавці повинні брати участь у формуванні навчальних програм та відгуків на якість підготовки випускників. Це допомагає гарантувати, що випускники відповідають потребам ринку праці.

Важливим аспектом є залучення громадськості та цивільного суспільства до моніторингу та контролю за якістю освіти. Це сприяє відкритості та відповідальності системи освіти.

Забезпечення якості професійної та вищої освіти в умовах євроінтеграції вимагає комплексного підходу та спільних зусиль уряду, навчальних закладів, роботодавців та громадськості. Це важливий крок для підвищення конкурентоспроможності країни та підготовки випускників до викликів сучасного світу.

Отже, вища освіта в умовах євроінтеграції стає більш доступною, міжнародно визнаною та орієнтованою на підготовку висококваліфікованих фахівців, які можуть конкурувати на світовому ринку праці. Це вимагає зусиль уряду, університетів та громадськості для досягнення високих стандартів якості та розвитку сучасної освітньої системи.

KUGAI KSENIA

Kyiv National University of Technologies and Design, (Kyiv)

FOREIGN LANGUAGE TEACHING PERSONALISATION: AN ESSENCE OF THE CONCEPT

Foreign language teaching has undergone significant transformations over the years, with educators and researchers constantly seeking innovative methods to enhance the learning experience. One of the most prominent contemporary trends in language education is the concept of personalisation, which involves tailoring the teaching process to individual students' unique needs, interests and abilities. The work analyses the essence of personalisation in foreign language teaching, examining the theoretical foundations and practical implications of this approach. To do so, we draw upon the insights of renowned scholars such as B. Bray, H. Parkhurst, J. DiMartino, J. H. Clarke, J. Rubin, K. McClaskey, N. Aristova, O. Malykhin, V. García Hoz.

Joan Rubin, a prominent figure in the field of Second Language Acquisition (SLA), introduced the Input Hypothesis [1, p. 41-51]. This hypothesis posits that language learners acquire language most effectively when they are exposed to input that is slightly beyond their current level of competence. In the context of personalisation, this theory underscores the importance of customising input to match each learner's individual proficiency level. Personalisation, therefore, aligns with Rubin's notion of providing learners with optimal linguistic challenges.

The Dalton Plan of education created by Helen Parkhurst [2], while not specifically designed for language education, emphasizes self-directed learning and individualised instruction. In the context of foreign language teaching, this approach encourages students to take charge of their learning, set their goals, and explore language at their own pace. Personalisation in language education can be seen as an extension of the Dalton Plan, allowing learners to shape their language learning journey according to their preferences and needs.

According to Victor García Hoz, socio-cultural theory emphasizes the role of social interaction and cultural context in language acquisition [3, p. 155]. Personalisation in foreign language teaching can incorporate this theory by tailoring language materials and activities to align with students' sociocultural backgrounds and interests. By doing so, educators can create a more meaningful and engaging language learning experience.

Personalisation in foreign language teaching involves creating individualised learning paths for each student. This can be achieved through diagnostic assessments, which identify learners' strengths, weaknesses, and learning styles. Educators can then adapt their teaching materials and methods to address these specific needs, ensuring that learners receive the support and challenges necessary for effective language acquisition.

B. Bray and K. McClaskey's concept of personalised learning pathways [4] emphasises the use of flexible content and resources. In the context of language education, this means providing learners with a variety of authentic materials, such as texts, videos, and podcasts, that align with their interests and proficiency levels. Furthermore, technology can be leveraged to offer interactive and adaptive language learning platforms that adjust to each learner's progress.

Formative assessment plays a crucial role in personalised language teaching. Regular feedback and assessment help educators monitor individual progress and adjust their teaching strategies accordingly. This interactive process ensures that learners receive timely support and guidance, fostering continuous improvement.

Personalisation in foreign language teaching has the potential to boost students' motivation and engagement. When learners have a say in their learning process and encounter materials that resonate with their interests, they are more likely to be enthusiastic about language acquisition. This heightened engagement can lead to more effective and lasting learning outcomes.

According to O.V. Malykhin and N.O. Aristova [5], the introduction of the technology «creating a situation of success» in the educational process is based on the principles of a person-oriented approach, covering such aspects as the uniqueness of each participant, individualisation of training, taking into account personal characteristics, recognising the personality of each training participant, the relationship between the individual and the group, etc.

By tailoring instruction to individual learners' needs and abilities, personalisation can lead to improved learning outcomes. Students are more likely to make progress when they receive targeted support, engage with relevant materials, and have opportunities to apply their language skills in meaningful contexts.

Personalisation can also foster greater cultural sensitivity and awareness among language learners. By incorporating learners' sociocultural backgrounds into the curriculum, educators can help students develop a deeper understanding of the cultural nuances and context of the language they are learning.

In conclusion, personalisation in foreign language teaching represents a promising approach to meet the diverse needs of language learners. Drawing from the theoretical foundations of the above mentioned scholars, educators can implement practical strategies that enhance motivation, engagement, and learning outcomes. By tailoring instruction to individual learners, language educators can unlock the full potential of each student, creating a more effective and meaningful language learning experience. As the field continues to evolve, personalisation remains an essential concept in foreign language education, offering a pathway to more successful and empowered language learners.

References

1. Rubin, J. (1975). What the "Good Language Learner" Can Teach Us. *TESOL Quarterly*, 9, 41-51.
2. Parkhurst, H. (2007). Education on the Dalton Plan. *Parkhurst Press*. P. 316.
3. Guerrero, P. J., & Ruiz, A. J. (2020). La educación personalizada según García Hoz. *Revista Complutense De Educación*, vol. 31 (2), pp. 153-161. URL: <https://doi.org/10.5209/rced.61992>
4. Bray, B., & McClaskey, K. (2015). Make learning personal: The what, who, WOW, where, and why. Corwin. P. 241.
5. Малихін, О.В., Арістова Н.О. (2018). Реалізація положень технологічного підходу в навчанні професійно-орієнтованої англійської мови. Режим доступу: URL: <http://surl.li/merks>

ЛАНІН ВСЕВОЛОД

Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г. Короленка (м. Полтава)

ВІТЧИЗНЯНА ВИЩА ОСВІТА В СУЧАСНИХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ УМОВАХ: ВИКЛИКИ ТА СЬОГОДЕННЯ

Вступивши на шлях євроінтеграції Україна ставила за мету наступні завдання: підвищення економічного розвитку, політичної стабільності, покращення якості життя громадян тощо. Однією з найважливіших складових цього процесу було підвищення якості освіти в Україні. Слід зазначити, що умови євроінтеграції несуть за собою ряд викликів та можливостей для системи вищої освіти України. В умовах євроінтеграції якість вищої освіти має відповідати європейським стандартам, які базуються на принципах Болонського процесу, учасником якого Україна є з 2005 року тощо.

Однак, при цьому існують й певні ризики. Одним із таких ризиків є втрата або ж асиміляція нашої власної ідентичності в освітній галузі. Внаслідок цього, перед нами постають складні та багатогранні завдання, які вимагають комплексного підходу, який має враховувати як європейські стандарти, так і національні особливості. Однією з ключових умов збереження власної ідентичності вищої освіти є підтримка національних традицій та особливостей в освітньому процесі. Вітчизняна педагогіка має значну спадщину,